

ЕПІСТЕМОЛОГІЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

©2021 ГАРАФОНОВА О. І., ГЮЛЬМАГОМЕДОВ Д. О.

УДК 005.441
JEL: D80; D89; K49; M10

Гарафонов О. І., Гюльмагомедов Д. О. Епістемологія стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування

Стратегічне управління розвитком є критично важливим для існування організації в конкурентному середовищі в довгостроковій перспективі. Постійний розвиток дає можливість організаціям адаптуватися до змін, які відбуваються в суспільстві, а також ідентифікувати та розвивати свої сильні сторони. Серед організацій існують такі, які не діють в конкурентному середовищі, проте на які покладаються важливі соціальні завдання. Зокрема, до таких організацій належать органи досудового розслідування, які покликані забезпечити безпеку та правопорядок у суспільстві. Відсутність конкурентного середовища для таких органів призводить до послаблення зовнішніх чинників – детермінантів інституційного розвитку, проте з точки зору завдань і ролі правоохоронних органів у суспільстві постійний розвиток органів правопорядку не менш важливий, ніж для бізнес-організацій. У сучасному менеджменті приділено достатньо уваги стратегічному управлінню розвитком підприємств, проте питанням стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування, з урахуванням специфіки завдань таких організацій, а також їх внутрішнього та зовнішнього середовища, у вітчизняній літературі не приділяється увага, а у світовій – приділяється фрагментарно. У статті наведено теоретичне дослідження епістемології понять «стратегія», «стратегічне управління» та «організаційний розвиток» з метою ідентифікації специфіки стратегічного управління розвитком організацій. Шляхом аналізу нормативно-правових актів, які визначають основні завдання органів досудового розслідування, ідентифіковано стратегічні цілі таких органів, які мають бути враховані під час розробки їх стратегії розвитку. На підставі викладеного матеріалу запропоновано авторське визначення поняття «стратегічне управління розвитком органів досудового розслідування».

Ключові слова: стратегічне управління, організаційний розвиток, правоохоронні органи, досудове розслідування.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-10-347-351>

Бібл.: 18.

Гарафонов Оля Іванівна – доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту, Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана (просп. Перемоги, 54/1, Київ, 03057, Україна)

E-mail: ogarafonova@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4740-7057>

Researcher ID: <https://publons.com/researcher/4056542/>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorid=56447113800>

Гюльмагомедов Денис Олександрович – аспірант кафедри менеджменту, Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана (просп. Перемоги, 54/1, Київ, 03057, Україна)

E-mail: Dnsangel.88@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8341-4767>

UDC 005.441
JEL: D80; D89; K49; M10

Garafonova O. I., Giulmagomedov D. O. The Epistemology of Strategic Management of the Development of Pre-Trial Investigation Bodies

Strategic management of development is crucial to the organization's existence in a competitive environment in the long run. Continuous development enables organizations to adapt to the changes that are taking place in society, as well as to identify and develop their own strengths. Among organizations, there are those that do not operate in a competitive environment, but those are relied upon in view of important social tasks. In particular, such organizations include pre-trial investigation bodies, which are designed to ensure security along with law-and-order in society. The lack of a competitive environment for such bodies leads to the weakening of external factors – determinants of institutional development, but in terms of tasks and the role of law enforcement bodies in society, the constant development of law enforcement bodies is no less important than for business organizations. In modern management, sufficient attention is paid to the strategic administration of the development of enterprises, but the issues of strategic management of the development of pre-trial investigation bodies, taking into account the specifics of the tasks of such organizations, as well as their internal and external environment, are not paid any attention in the domestic literature, and it is paid fragmentary attention in the literature abroad. The article provides a theoretical study of epistemology of the concepts of «strategy», «strategic management» and «organizational development» in order to identify the specifics of strategic management of the development of organizations. By analyzing the normative legal acts that determine the main tasks of pre-trial investigation bodies, the strategic goals of such bodies are identified, which should be taken into account during the elaboration of their development strategy. On the basis of the presented material, the authors' own definition of «strategic management of the development of pre-trial investigation bodies» is proposed.

Keywords: strategic management, organizational development, law enforcement bodies, pre-trial investigation.

Bibl.: 18.

Garafonova OIha I. – D. Sc. (Economics), Professor, Professor, Department of Management, Kyiv National Economic University named after V. Hetman (54/1 Peremohy Ave., Kyiv, 03057, Ukraine)

E-mail: ogarafonova@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4740-7057>

Researcher ID: <https://publons.com/researcher/4056542/>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorid=56447113800>

Giulmagomedov Denys O. – Postgraduate Student, Department of Management, Kyiv National Economic University named after V. Hetman (54/1 Peremohy Ave., Kyiv, 03057, Ukraine)

E-mail: Dnsangel.88@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8341-4767>

Стратегічне управління розвитком є критично важливим для існування організації в конкурентному середовищі в довгостроковій перспективі. Постійний розвиток дає можливість бізнес-організаціям адаптуватися до змін, які відбуваються в суспільстві, а також ідентифікувати свої сильні сторони та розвивати їх для створення переваг над конкурентами.

Водночас існують організації, які не діють в конкурентному середовищі, проте на які покладаються не менш важливі соціальні завдання. Зокрема, до таких організацій належать органи досудового розслідування, які покликані забезпечити безпеку та правопорядок у суспільстві. Відсутність конкурентного середовища для таких органів призводить до послаблення зовнішніх чинників – детермінантів інституційного розвитку, проте з точки зору завдань і ролі правоохоронних органів у суспільстві постійний розвиток органів правопорядку не менш важливий, ніж для бізнес-організацій.

У сучасному менеджменті приділено достатньо уваги стратегічному управлінню розвитком підприємств, проте питанням стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування, з урахуванням специфіки завдань таких організацій, а також їх внутрішнього та зовнішнього середовища, у вітчизняній літературі не приділяється належна увага, а у світовій – приділяється фрагментарно.

Стратегічне управління розвитком досліджували такі відомі закордонні та вітчизняні вчені, як: І. Адісес, І. Ансофф, О. Віханський, О. Востряков, О. Гарафонова, П. Друкер, В. Костинець, М. Портер, Є. Прохорова, З. Шершньова [4; 5; 7; 18] та інші. Водночас особливості стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування в науковій літературі взагалі не досліджуються, оскільки науковці відповідної сфери концентрують свої зусилля на правових і криміналістичних, а не на управлінських знаннях.

Метою теоретичного дослідження, передусім, є епістемологічний аналіз поняття стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування з урахуванням специфіки завдань таких організацій.

У менеджменті існує парадигма щодо життєвих циклів організації, яких різні науковці виділяють від 5 до 10, проте їх класифікація більшою мірою відрізняється ступенем деталізації кожного життєвого циклу, ніж змістовно. Концептуально життєві цикли організації передбачають, що кожна організація зароджується, розвивається та занепадає. На кожному життєвому етапі організації зустрічаються із кризами, які є закономірними. Уміння організацій долати такі кризи – це необхідні властивості для організацій, які прагнуть бути успішними в довгостроковій перспективі.

Для забезпечення інтересів суспільства, його запиту на безпеку та правопорядок органи досудового розслідування зобов'язані бути успішними ор-

ганізаціями в довгостроковій перспективі. Проте, на відміну від бізнес-організацій, органи досудового розслідування, як і більшість урядових організацій, досягнувши останньої фази життєвого циклу, не припиняють свою діяльність, а продовжують існувати із усіма негативними факторами, які характерні для відповідної фази життєвого циклу. Така ситуація призводить до суттєвої втрати ефективності, як наслідок – фрустрації суспільства та впровадження змін під зовнішнім впливом, що може мати форму «реорганізацій» або «перезавантаження» правоохоронного органу. Мета таких «реорганізацій» чи «перезавантажень» якраз і полягає у примусовому поверненні органу досудового розслідування на більш ефективну фазу життєвого циклу.

Для того, щоб не допустити виникнення криз, наслідком яких є «реорганізація» і «перезавантаження», органи досудового розслідування, як і бізнес-організації, мають дотримуватися концепції постійного розвитку.

У сучасній науковій літературі з менеджменту стратегічному управлінню розвитком бізнес-організацій (підприємств) приділено достатньо уваги. Більшість науковців, зокрема І. Ансофф, О. Віханський, О. Востряков, О. Гарафонова, В. Костинець, Є. Прохорова, З. Шершньова, розкривають поняття стратегічного управління розвитком бізнес-організацій, здійснюють аналіз теоретичних підходів, постійно вдосконалюють категорійно-понятійний апарат у цій сфері. Водночас у вітчизняній науковій літературі взагалі не приділяється увага дослідженню стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування, а в міжнародній науковій практиці цьому питанню увага приділяється недостатньо та фрагментарно. Такі обставини вказують на доцільність заповнення прогалін у сфері менеджменту, першим кроком якого може стати епістемологічний аналіз поняття стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування.

Передусім необхідно навести визначення поняття «епістемологія», яке використовується в цій статті з метою пояснення логіки дослідження.

Епістемологія – це філософсько-методологічна дисципліна, у якій досліджується знання як таке. Епістемологія займається низкою завдань, які можна розділити умовно на дві категорії: природа знання та обсяг людського знання про об'єкт дослідження [2; 8]. У цьому дослідженні увага буде приділена першій категорії, тобто природі знання про стратегічне управління розвитком органів досудового розслідування.

Оскільки поняття стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування є складеним поняттям, тобто містить у собі декілька простих понять, які мають логічний зв'язок між собою, на нашу думку, для досягнення цілі теоретичного

дослідження – визначення природи знання про стратегічне управління розвитком органів досудового розслідування – необхідно здійснити аналіз таких елементів, як:

- 1) стратегічне управління;
- 2) організаційний розвиток;
- 3) стратегічні завдання органів досудового розслідування.

Стратегічне управління. Поняття «стратегія» та «стратегічне управління» досліджували, зокрема, такі науковці: В. Глюк, Дж. Брекер, Д. Глейдель, С. Хаттен, Г. Джонсон, К. Склуз, І. Ансофф, З. Шершньова та інші. У своїх роботах всі автори фокусують увагу на головному завданні стратегії (стратегічного управління) – досягненні визначених цілей організації. При цьому Г. Джонсон, К. Склуз і З. Шершньова додатково акцентують увагу на тому, що такі цілі мають бути адаптовані до внутрішнього та зовнішнього середовища, а також до потенціалу організації, хоча і по-різному підходять до визначення головного чинника досягнення цілей організації. Так, Г. Джонсон, К. Склуз і З. Шершньова акцентують увагу на необхідності здійснення аналізу становища організації для встановлення цілей і визначення вірних стратегій. В. Глюк, Д. Глейдель і С. Хаттен зосереджуються на ефективному розподілі та використанні ресурсів організації для досягнення її цілей. Дж. Брекер виділяє адміністративну складову управління організацією як важливий аспект у досягненні її цілей. І. Ансофф відзначає важливість концентрації зусиль на взаємовідносинах між організацією та її оточенням [1; 3; 4; 6; 17].

Таким чином, узагальнюючи позиції різних учених, на нашу думку, *стратегічне управління* можна визначити як комплексне поняття, що передбачає систему прийняття управлінських рішень на підставі зваженого аналізу релевантної інформації з урахуванням цінностей організації та з метою ефективного досягнення її стратегічних цілей.

Організаційний розвиток. Поняття «організаційний розвиток» досліджували такі вчені, як: А. Грейдер, М. Вейсборг, І. Адзісес, В. Тоцький та інші.

Аналізуючи праці вказаних учених, варто звернути увагу на відмінність понять «організаційний розвиток» і «розвиток організацій». Організаційний розвиток – це певний закономірний процес існування організацій, який невідворотно відбувається за прогнозованою траєкторією. У такому випадку дослідники орієнтують управління на виклики, які йому неодмінно доведеться долати, управляючи організацією в довгостроковій перспективі.

Розвиток організацій – це, навпаки, проактивна діяльність управління, де знання про траєкторію організаційного розвитку використовуються лише як знання для адекватної оцінки інформації про зо-

внішне та внутрішнє середовище організації, існуючі загрози, виклики та можливості для її діяльності.

У цьому контексті управління розвитком організації визначається як особлива специфічна функція управління в масштабах всієї організації щодо внесення змін у її діяльність і структуру з метою забезпечення самозбереження та виживання організації в нових умовах [16; 17].

Отже, з нашої точки зору, *стратегічне управління розвитком організацій* можна визначити як систему планування в довгостроковій перспективі та прийняття управлінських рішень на підставі знань про організаційний розвиток та зваженого SWOT-аналізу релевантної інформації з метою якісної зміни стану організації до наступного вищого рівня.

Стратегічні завдання органів досудового розслідування. Такі завдання тісно пов'язані з метою створення та діяльності організацій. Стратегічні завдання організацій фактично виходять з їх місії, яка має бути чітко сформульована та проголошена. Стратегічні завдання мають бути визначені самими організаціями шляхом застосування відповідних управлінських методик, зокрема таких, як проведення стратегічної сесії, але в цьому дослідженні ми не розглядатимемо їх детально. Проте загальні рамки стратегічних завдань органів досудового розслідування можна визначити шляхом аналізу й узагальнення відповідних нормативно-правових актів, які регулюють їх діяльність. Так, в Україні існує п'ять видів органів досудового розслідування – підрозділи досудового розслідування у складі:

- Національної поліції;
- ✦ органів безпеки (Служби безпеки України);
- ✦ органів, що здійснюють контроль за дотриманням податкового законодавства (Бюро економічної безпеки України);
- ✦ Державного бюро розслідувань;
- ✦ Національного антикорупційного бюро України.

Їх стратегічні завдання можна розкрити через аналіз основних законів, на підставі яких такі органи створені та діють. У своїй діяльності органи досудового розслідування керуються загальними та спеціальними законами. До загальних законів належать, зокрема, Кримінальний і Кримінальний процесуальний кодекси України. До спеціальних законів належать: Закон України «Про Національну поліцію», Закон України «Про Службу безпеки України», Закон України «Про Бюро економічної безпеки України», Закон України «Про Державне бюро розслідувань», Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» відповідно.

Отже, узагальнюючи норми вказаних законів, можна визначити *основне завдання органів досудового розслідування* – це забезпечення охорони прав

і свобод людини та громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від кримінально-протиправних посягань, забезпечення миру та безпеки людства, а також запобігання кримінальним правопорушенням шляхом їх попередження, виявлення, розкриття та припинення [9–15].

Спираючись на зміст понять, які були дослідженні на теоретичному рівні у цій статті, а також на сформульовані основні завдання органів досудового розслідування, можна визначити *стратегічне управління розвитком органів досудового розслідування* як систему управлінських процесів і рішень, які ґрунтуються на аналізі інформації про зовнішнє та внутрішнє середовище органів досудового розслідування та які здійснюються і приймаються з метою постійної адаптації таких органів до сучасних умов, швидкої реакції на зміни й ефективного виконання визначених законом завдань – забезпечення охорони прав і свобод людини та громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від кримінально-протиправних посягань, забезпечення миру та безпеки людства, а також запобігання кримінальним правопорушенням шляхом їх попередження, виявлення, розкриття та припинення.

Викладений матеріал дає підстави зробити висновок, що стратегічне управління розвитком є критично важливим елементом діяльності органів досудового розслідування. Управлінські зусилля, з урахуванням сучасних трендів і знань у сфері менеджменту, мають бути зорієнтовані, передусім, на формування місії кожного органу досудового розслідування крізь призму встановлених законодавством основних завдань. На основі місії мають бути розроблені стратегія організації зі встановленими конкретними стратегічними цілями, які повинні бути не абстрактними, а відповідати критерію SMART-цілі, тобто бути конкретними, досяжними, обмеженими в часі та вимірюваними.

Не менш важливим для управління розвитком органів досудового розслідування є ідентифікація споживачів та їх потреб, постійний перегляд процесів і процедур, постійний розвиток працівників органів досудового розслідування, впровадження корпоративної культури та цінностей, впровадження зворотного зв'язку в управлінській діяльності органів досудового розслідування.

Проведені теоретичні дослідження епістемології стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування вказують на необхідність подальшого дослідження цього питання, а також здійснення пошуку оптимальних моделей та інструментарію для забезпечення такого розвитку.

ВИСНОВКИ

Стратегічне управління розвитком для органів досудового розслідування, як і для будь-якої організації, є критично важливим з точки зору підтримки власної ефективності та задоволення суспільних потреб у відчутті безпеки та правопорядку.

Стратегічне управління розвитком органів досудового розслідування можна визначити як комплексне поняття, що передбачає систему прийняття управлінських рішень для ефективного досягнення стратегічних цілей на основі зваженого аналізу індивідуалізованих завдань, наявних ресурсів організації, внутрішнього та зовнішнього середовища, основних внутрішніх і зовнішніх викликів для організації та її місії.

Одним із основних критеріїв оцінки стратегічного управління розвитком органів досудового розслідування має бути рівень досягнення стратегічних цілей організації. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Bracker J. The Historical Development of the Strategic Management Concept. *Academy of Management Review*. 1980. Vol. 5. No. 2. DOI: <https://doi.org/10.5465/amr.1980.4288731>
2. Epistemology // Internet Encyclopedia of Philosophy. URL: <https://iep.utm.edu/epistemo/>
3. Glueck W. F. Business Policy: Strategy Formation and Management Action. 2nd ed. McGraw-Hill, 1976. 687 p.
4. Ансофф И. Стратегическое управление. М.: Экономика, 1989. 358 с.
5. Адзісес І. Як подолати кризу управління. Діагностика та лікування проблем керівництва. Харків: Фабула, 2019. 272 с.
6. Веснин В. Р. Стратегическое управление: учебное пособие. М.: Проспект, 2015. 186 с.
7. Друкер П. Виклики для менеджменту XXI століття / пер. з англ. Т. Літенської. Київ: КМ-БУКС, 2020. 240 с.
8. Епістемологія // Вікіпедія. Вільна енциклопедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Епістемологія>
9. Закон України «Про Бюро економічної безпеки України» від 28.01.2021 р. № 1150-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20#Text>
10. Закон України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 р. № 794-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>
11. Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 р. № 1698-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>
12. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
13. Закон України «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992 р. № 2229-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>
14. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
15. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

16. Тертичка В. В. Стратегічне управління : підручник. Київ : К. І. С., 2017. 932 с.
17. Тоцький В. І., Лавриненко В. В. Організаційний розвиток підприємства : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2005. 247 с.
18. Шершньова З. Стратегічне управління : підручник. 2-ге вид., перероб. Київ : КНЕУ, 2004. 699 с.

REFERENCES

- Adizes, I. *Yak podolaty kryzu upravlinnia. Diahnostyka ta likuvannia problem kerivnytstva* [How to Overcome the Management Crisis. Diagnosis and Treatment of Management Problems]. Kharkiv: Fabula, 2019.
- Ansoff, I. *Strategicheskoye upravleniye* [Strategic Management]. Moscow: Ekonomika, 1989.
- Bracker, J. "The Historical Development of the Strategic Management Concept". *Academy of Management Review*, vol. 5, no. 2 (1980). DOI: <https://doi.org/10.5465/amr.1980.4288731>
- Druker, P. *Vyklyky dlia menedzhmentu XXI stolittia* [Challenges for 21st Century Management]. Kyiv: KM-BUKS, 2020.
- "Epistemology". Internet Encyclopedia of Philosophy. <https://iep.utm.edu/epistemo/>
- "Epistemolohiia" [Epistemology]. Vikipediia. Vilna entsyklopediia. <https://uk.wikipedia.org/wiki/Епістемологія>
- Glueck, W. F. *Business Policy: Strategy Formation and Management Action*. McGraw-Hill, 1976.
- [Legal Act of Ukraine] (1992). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2001). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2012). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2014). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2015). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2015). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2021). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20#Text>
- Shershnyova, Z. *Stratehichne upravlinnia* [Strategic Management]. Kyiv: KNEU, 2004.
- Tertychka, V. V. *Stratehichne upravlinnia* [Strategic Management]. Kyiv: K. I. S., 2017.
- Totskyi, V. I., and Lavrynenko, V. V. *Orhanizatsiyni rozvytok pidpryemstva* [Organizational Development of the Enterprise]. Kyiv: KNEU, 2005.
- Vesnin, V. R. *Strategicheskoye upravleniye* [Strategic Management]. Moscow: Prospekt, 2015.

УДК 658.5:004.91
JEL: D81; M11; M15

ІНДИКАТОРИ СТРАТЕГІЧНОГО КОНТРОЛЮ ЯК СКЛАДОВА ЦИФРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

©2021 ХАУСТОВА К. М., МЕЛЬНИК Я. В.

УДК 658.5:004.91
JEL: D81; M11; M15

Хаустова К. М., Мельник Я. В. Індикатори стратегічного контролю як складова цифрового менеджменту підприємства

У статті розглядаються наукові підходи до формування індикаторів стратегічного контролю як важливої складової цифрового менеджменту, що можуть застосовуватися для оптимізації прийняття стратегічних рішень і відстеження загального руху об'єкта управління відповідно до обраного стратегічного вектора розвитку на основі їх інтегрування в автоматизовані системи управління. Метою написання статті є систематизація наукових поглядів і розробка методичних підходів до формування системи індикаторів стратегічного контролю як важливої складової цифрового менеджменту підприємства в сучасних умовах. Визначено сутність цифрового менеджменту як системи управління підприємством, в якій управлінські рішення, а також реалізація управлінських функцій є синтезом цифрових даних, що згенеровані відповідним програмним забезпеченням, та управлінського досвіду керівника. Обґрунтовано, що стратегічний контроль полягає у визначенні того, чи можливе подальше здійснення стратегій і чи приведе їхня реалізація до досягнення цілей на основі інтегрованих цифрових даних щодо реалізації бізнес-процесів у режимі реального часу. Наведено основні ознаки стратегічних індикаторів, а саме: інтегрованість, порівнюваність, терміновість та об'єктивність. Досліджено методичні підходи до визначення індикаторів контролю бізнес-процесів, визначено сутність та основні принципи формування системи стратегічного контролю в організації. На основі проведених досліджень систематизовано та надано характеристику індикаторів стратегічного контролю за такими класифікаційними ознаками: сфера впливу на об'єкт управління; зміст; функціональні ознаки та рівні управління. Використання пропонованих підходів до класифікації індикаторів стратегічного контролю дозволить систематизувати процес розроблення цифрових систем нагляду за рухом підприємства в напрямку обраного курсу стратегічного розвитку.

Ключові слова: цифровий менеджмент, цифрові технології, стратегічний контроль, індикатори, об'єкт управління.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-10-351-357>

Рис.: 1. Бібл.: 12.

Хаустова Ксенія Михайлівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та управління економічними процесами, Мукачівський державний університет (вул. Ужгородська, 26, Мукачеве, 89600, Україна)

E-mail: haustovksena@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3062-918X>

Researcher ID: <https://publons.com/researcher/3715031/ksenya-khaustova/>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57200500150>